

Emil Zaitz, Janusz Paluch, Teresa Radwańska

Kraków - Kazimierz, ul. Jakuba 9, ul.
M. Fornalskiej 17

Informator Archeologiczny : badania 21, 227-228

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramiki prahistorycznej - na wtórny sposób. Z powodu braku zabytków datowanie wkopów jest niemożliwe. Obecność cegły palcówki świadczy jedynie o tym, że nie są to wkopy przedziejowe. Rekonstrukcja wkopu "negatywowego" sugeruje, że mogłaby to być okrągła budowla murowana, o średnicy około 4 - 5 m.

Materiał kostny został przekazany do Instytutu Antropologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Materiał zabytkowy i dokumentacja znajdują się w PAK PKŚ Kraków.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW - KAZIMIERZ
ul. Rupa 18
Bohnicza Izaaka

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Krakowie

Badania prowadzili mgr Marian Myszkowski i mgr Jacek Kwarciak. Finansował Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa. Pierwszy sezon badań. Otoczenie bohniczy wzniesionej w latach 1638 - 1644.

Prace archeologiczne ograniczały się do nadzoru wykopów budowlanych wykonywanych przez ekipę FKZ w związku z remontem obiektu. Nadzorem objęto 3 wykopy o łącznej powierzchni ponad 60 m². W żadnym z nich nie dokończono do stropu calca.

We wszystkich wykopach natrafiono na relikty murów będących pozostałością zabudowy otaczającej bohnicę w XIX w. Odwołując się do planów można scharakteryzować z budynkami znanymi ze źródeł kartograficznych i ikonograficznych.

Wykopy przecinały nawarstwienia nowożytny, przeważnie zasypiska współczesnych wykopów oraz piwnic. Najstarsze warstwy, do których dokończono można na podstawie ceramiki datować na XVII w.; zajmowały znikomą powierzchnię nadzorowanych wykopów.

Materiały i dokumentacja z nadzoru archeologicznego znajdują się w PAK PKŚ Kraków.

KRAKÓW - KAZIMIERZ
ul. Jakuba 9
ul. M. Fornalskiej 17

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili: mgr Emil Zątkowski i mgr Janusz Paluch [autorzy sprawozdania]. Nadzór naukowy sprawowała mgr Teresa Radwańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Okres nowożytny.

Kontynuowano badania ratownicze na terenie dawnej dzielnicy Kazimierz, obejmującej obszar średniowiecznego miasta Kazimierza. Nadzorowano wykopy budowlane położone na terenie posesji nr 9 przy ul. Jakuba /w północno-wschodniej części Kazimierza/ oraz na terenie posesji nr 17 przy ul. M. Fornalskiej /południowo-zachodnie obrzeże średniowiecznego Miasta/.

Ul. Jakuba 9 - w wykopie budowlanym (o wymiarach: długość ok. 40 m, szerokość 16 - 22 m), usytuowanym po zachodniej stronie ulicy, stwierdzono nowożytny nawarstwienie oraz pozostałości jam z ułamkami naczyń glinianych, zalegające na stropie drobnoziarnistego, ilastego piasku o zabarwieniu szaro-żółto-brunatnym. Strop calca zalegał na głębokości ok. 80 cm poniżej obecnej powierzchni ulicy, tj. na wysokości 203,10 - 203,40 m n.p.m.

Ul. M. Fornalakią 17 - w wykopie budowlanym /o wymiarach 17,5 x 17,5 m/ rozpoznano warstwę kulturową o miąższości ok. 70 cm /zawierającą pojedyncze ułamki naczyń nowożytnych/, zalegającą bezpośrednio na stropie żditej gliny calcowej. Strop warstwy wykazał dość wyraźny spadek w kierunku południowo-zachodnim, w stronę Wisły /od 202,95 m n.p.m. w północno-wschodnim narożniku wykopu, do 201,73 m n.p.m. w narożniku południowo-zachodnim/. Nad nią wystąpiły przemieszane warstwy nasypowe /o grubości 220 - 240 cm/ związane prawdopodobnie z porządkowaniem terenu w XIX i XX w. i z zakładaniem bulwarów na lewym brzegu Wisły. Z analizy odsłoniętych nawarstwień można przypuszczać, że teren ten znajdował się poza obrębem średniowiecznego Kazimierza, tj. po południowo-zachodniej stronie jego murów.

Materiał zabytkowy i dokumentacja z badań przechowywane są w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW - KLEPARZ
ul. Worczała i Pawia

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Janusz Paluch. Nadzór naukowy sprawowała mgr Teresa Radwańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Okres nowożytny.

Kontrolowano wykop instalacyjny. Stwierdzono nawarstwienia nowożytne. Calec w postaci utworu piaszczystego, wypkłego, barwy jasnej, zadokumentowano na poziomie 212,16 m n.p.m. i 212,31 m n.p.m. na głębokości 170 - 185 od obecnej powierzchni chodnika.

Materiał zabytkowy w postaci drobnych ułamków naczyń i dokumentację z badań złożono w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW - STARE MIASTO

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW - STARE MIASTO
Pl. św. Ducha I - Teatr
Im. J. S. Jankiego

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW - WAWEL
Rejon I, VI/C, VII, X, XII, XIV

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW - Zwierzyniec
Kościół Salwatora

patrz
wczesne średniowiecze

KROSNO

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania o charakterze usługowym prowadził dr Michał Proksa.
Pałac biskupów przemyskich /XIV, XV w./.

Badania archeologiczne przeprowadzono przy murach obronnych Krosna w rejonie dawnego pałacu biskupów przemyskich. Praca miała charakter usługowy, a wykonano je dla celów budowlanych w związku z planowaną budową przeziątki między skrzydłami północnym i południowym pałacu. Odsłonięto narys kamiennego muru obronnego wraz z czworoboczną basztą, zbadano również warunki i głębokość jego